

ముందు చూపు

“విన్నావా రాములొడినా! ఆ పడమటింటి బాకకమ్మలెదూ? ఆ ప క క న చేయించుకొండట. ఏం మాయకాలమొచ్చి వడిందమ్మా!”

“ఆ-ఏమమ్మావ్, బాకకమ్మ? ఆ ప క క నా? ఎందుకూ? ఎప్పుడూ త్వరగా చెప్పేదవ్వో?”

“ఇంత ఆపరేమనూ? పిల్లలు పుట్టకుండా ఉండదానికంటే” అంది కళ్ళు తమాషగా తిప్పుతూ మారమ్మ.

“నావు! అదేం పొయ్యేకాలమే; ఆడ నడు పిల్లల్ని కనేటప్పటికే దానికి అలు పొచ్చిందటే? అడిగేవారు తరనిగాని” అంది-- జడ న నుండి పిల్ల అతల్లి కాములువడిన.

“అడిగరేగాని వడినా! మీ నుండరానికి జ్వరంగా ఉండటకదా?”

“ఏంజ్వరమోవమ్మా! పడిపోనుకోవాలి నా తగలేదు. వాడినుండులకే చాలంటే లేదు ఎక్కడలేని దబ్బాను. పెద్దాడు మాస్తే ఎప్పుడూ దగుతూనే ఉంటాడు. చంటాడు సరసరి. నాలుగేళ్ళు మండ మాంటియింకా చూడటంలేదు. పెద్ద బాకరకే చూపించాలంటే ఎక్కడకని వచ్చేది. ఏంపిల్లలోకానీ నా ప్రాణం తోజే మున్నారనుకో, వచ్చినా నీడ విరగడమేది.”

“ఏంచేస్తాం భగవంతుడు యిచ్చిన తడ వాత!”

* * *
 ఒసేవ! పేరీ ఎక్కడున్నావే!
 ఎందుకే ఆమ్మా పిలిచావు.
 యింకా ఎందుకంటావేవీచే, అవతల కొంపలంటుకొంటేను. మన పిన్నిగారి కొంత లేదా, అదేమో పిల్లలుపుట్టకుండా ఉండేం దుకు, బాకర దగర కోండట, ఉరంతా ఒకేసేగోల. ఆయ్యో, ఆయ్యో, కుటుంబా నికే మచ్చ చెప్పేసని చేస్తోందికదాచే, యింతకీ పిన్ని ఎలా ఉండకొందా!
 వాకు మొదట్టింది అనుమానంగా వే త్తుంది. పిల్లకే రంజేళ్ళొచ్చినా, ఏంనూచనకే

కనిపించకపోతే యిలాంటి పాడుపనే ఏదో చేస్తుండనుకొంటూనే ఉన్నా! మరి దాని పోకులకీ పిల్లలు అడ్డంకదూ! అసలు దాని దగ్గర సంపారలకీ జారేం ఉన్నాయి కనుక అంది పేరమ్మ యిసడింపుగా!

ఆ...నీకున్నాయిలే గొప్పసంపారలకీ జాలు. నీలా ఆర్మీలు వాలింత, ఆర్మీలు చూలింతగా ఉంటేనే యిలాంటి అవుతారు మరి. మిగతావారేందూ పోని వాళ్ళే మీదప్పిస్తే. పాపం వంట్లో వావుండక అది బాకర దగరకే ఉన్నవీలేనివీక లిపించి ఆడిపోనుకోంటున్నార. యిప్పుడే దానిదగ్గరకెళ్ళి వస్తున్నా అంది ఉను చిరాగా అక్కని చూస్తూ.

సి. ఉత్తర (షోలాపుర్)

“పేరమ్మ, మాడమ్మ బొమ్మల్లా ఉంది పోయారు...”

* * *
 “ఏ కమ్మా! రమా! కులాసాయేనా?”
 బాకర లీల అడిగింది.

“ఏం కులాసానో - ఈ పిల్లలతో, ఏటా కాన్సులతో నా బ్రతుకు తెల్లారిపోతోంది. నిల్వంటే నీరసం, కూర్చుంటే నీరసం. బ్రతుకంతా నిన్నారమనిపిస్తోందనుకో” అంది బాకర రమా ప్రేంతుతో.

“నేను ఒకటి అంటా గాని ఏమనుకోకు. నీకా ఓపిక లేదు. పిల్లలా అరడజనుమంది ఉన్నాడు. ఇటు దబ్బుకే కూడా చాలా అవసరమవుతున్నాడు. మరి యింకెందుకమ్మా పిల్లలకీ నీకా సుఖం లేదు. అటు నీ పిల్లలకీ సుఖం లేదు. ఏదైనా మారం చూసుకో కూడదా?” అంది నెమ్మదిగా లీల.

“అయ్యో అలాంటి పాపిష్టిమాటలవకమ్మా! ఎంత పాపం అలా చేస్తే! భగవంతుని సృష్టికీ అడ్డం పడట్లు కాదూ!” అంది రమా అమాయ కంగా.

“ఇంత పిచ్చిదానివేవీటి రమా! నోరులేని పసిపిడ్లకే కావలసినవి యివ్వడానికి కక్కిలేక బాళ్ళని కృత్రీంపచెయ్యడం పాపం కాదూ? చూడు మీ కామం! వాడికి చూడేళ్ళు వచ్చినా నిల్వాలేకపోతున్నాడు. ఎందు చేత? బలహీనతలేకదా! మరి వాడికి ఏం చూశావు? బలమైన బానికన్నా, పల్లెరసాలా యివ్వగలిగావా? లేదు. చూడేళ్ళే వధక యీనుకోమంటూ ఉంటే, వాణ్ణి చూసి బాధపడటం మాత్రం పడుతున్నావు. ఇంత బలహీనమైన పిల్లల ప్రతికీ ఏం కావడమ

కాదు. కాగా ఆలోచించు. పోలే నీమటుకు నీవు అలానే ఉన్నావు. మున్నె ఏళ్ళిన్నా కాకుండా ముసలివానిలా తయారయ్యావు. బంటిలా ఉండేదానివలా ఎముకలకూకులా అయిపోయావు. దీనికంతా కారణం ఏమిటి? అధిక సంతాపమేకదా! పెళ్ళైన ఆరేళ్ళలో విడుగురు పిల్లలయితే ఎవరికీ సుఖం? మనం ఒక జీవని లోకంలో లీనుకొస్తున్నామంటే, వాణ్ణి ఏవిధంగా ఆడనించగలమని మొదట ఆలోచించుకోవాలి. చేముడిచ్చాడు, పుట్టారంటం చాలా పాత సంకలి. ఆకోజలో మన జీవం పిరిసంపదలతో కులతూగుతుండేది. ఇప్పుడో... శిశుసంపద మాత్రం వచ్చి చెందు తోంది. నిమిషానికి వందల సంఖ్యలో శిశు జననాలు కలుగుతున్నాయని, దీని కుల ఆహారపుకొంత అటుంచి, నిలక దానికి నీడ కూడా, కరువయ్యేటూ ఉంది. అని, ప్రభుత్వమూ, ప్రతికలు, రేడియోలు, ఎన్నో విధాల నచ్చుచెల్లున్నాయి. ప్రతి బాకరూ ఈ విషయంలో సలహా చెప్పేం దుకు సంపిదులుగా ఉన్నారు. ఇదంతా మన సుఖంకోసమేగా? అసలు ఎంత భనం, ఆకోగ్యం ఉన్న బాళ్ళకా యిద్దరు ముగుడు విడలకంటే ఎక్కువ ఉండటం చేసుకొడు. పుట్టిన బాళ్ళు లక్షణంగా, ఆకోగ్యంగా ఉంటే చాలనుకోవాలి. లోగాలా, లోషులతో బాళ్ళు బాధపడి, మనల్ని బాధపజేయి చేసేపిల్లలు గంపెడు మంది ఉంటేమాత్రం ఎవరికీ లాభం? అన్నింటికంటే ముందు మన ఆర్థికస్థితి ఆలో చించుకోవాలి ఏమంటావే!

నీవన్నదంతా అక్షరాలా నిజమే కానీ కానీ.
 ఈ ఏమిటి నీ సంజేహాంకి

మరేం లేదు అత్తయ్యో వినుంటుండో, మా పొరిగింటి చూడమ్మ అవులిస్తే పేతల్లెక్క పెడుతుంది. అంది భయంగా.
 అదో-అదే వధిచేది. అత్తయ్యలకీ, మాడమ్మలకీ దడిచి నీ సుఖం చూసుకోవా? ఈ అత్తయ్యో, మాడమ్మలు నీ కనాలలో ఆడుకొంటారా? నీ పిడర్ని అదరిసారా చెప్పి యిది నీ వ్యక్తిగత సమస్య. ఈ విషయం మీ దంపతులదరూ ఆలోచించు కొని నిర్ణయించుకోవాలి. యీ అమ్మల క్కల మాటలకే భయపడేట్లయితే జీవితంలో ముందుకు వెళ్లేవు. యింతో, అంతో వడుపు కొన్న దానిని, నీకే యిలా అవుతే మిగతా వాళ్ళే సంకలెంగాను!
 మా వాడు మొదట్టింటి చెల్లూనే ఉన్నాడు. నేనే భయపడదాను. నీవన్నట్లు చేయటంలో నిజంగా చాలా సుఖం ఉంది. నా మీద ప్రేమతో నీ విచ్చిన మంచి నల హా! మనం పురిగా భగవంతుడాలిస్తున్నా అంది రమా ఆనందంగా.
 “ఇప్పటికన్నా నా మాటల్ని అర్థం చేసు కొన్నావు. అంతే కాదు” సంతోషంగా నవ్వింది లీల.

RATNAM'S 'N' OIL
 నీవించిన పూరి సంతోష సౌఖ్యము
 అనుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.
 ఎడ్యూస్సుతో బాబు ప్రాయండి.
 బాకర్. రత్నం నన్నె,
 ముతకపేట లిలింగ్స్, అజంతరా
 మాక్కెట్ వడ - హైదరాబాదు 2.

